

FÖLDALATTI

„Miféle földalatti...”
(Pálinszky János)

Ijedtemben csak ránéztem, szem-
botlásból szinte, és szoknyámat
feldagasztotta a peronon
végigsöprő száraz légáram,
nyálkahártyámat sem kímélve,
mely, mandulám híján, megduzzadt
mindenfelé, torlaszt torlaszra
emelve torkom és garatom
járataiban, bent rekedve
hallottam a hangomat is már
a fejemben, sikoltozhattam
dagadt szoknyámba kapaszkodva,
mikor a szerelvény feltűnt a
szemüvegében, s siklott felém.

Fenyves Marcell

SZINDBÁD – EGY FUVAROS ÁLMA

„...engemet éppígy hívnak, mint téged, mert én
a tengerjáró Szindbád vagyok.”
(A TENGERJÁRÓ SZINDBÁD UTAZÁSAI)

Ordas sorszekrény-regiment; ólmos pianínók!
Szindbád nap nap után néhány garasért robotolt csak,
négy kerekén döcögő lélekvesztővel a város
zsibvásár-kacatát igatúróként fuvarozva.
„Kis Mukknak sikerült, na de hol nőnek mai napság
kis Mukkok?” Rövid és sör a tápja, ha izzik, az éjjig
hullva a Lámpásban, hol a szeszt maga Majmuna tündér
mérte a serhabtól izamos söntéssziget árnyán.
Csapkezelő nemtő igyekezhet: a sörfolyosókon
tódul a gazdag lé; agyakat zsibbaszt a homálya.
„Mester jobbja legyenek? Papucsok nyáját idomító:
törpe szaván furkó? – Nini, szemsugaram magasától
néhány centire mint lódul meg a ritka vitorlás,